

РЕШЕНИЕ

№ 1979

гр. София, 27.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 13.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **7131** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 28, ал. 1 от Закона за хазарта (ЗХ).

Образувано е по жалба на „ПМС“ ООД, чрез адв. Б. Г., срещу Решение № 000030-6007/29.06.2022г. на заместник-изпълнителния директор на НАП (съгласно заповед за заместване № ЗЦУ-1178/27.06.2022г.), в частта, с която е оставено без уважение искане с вх. № 24-28-1385/20.06.2022г. на „ПМС“ ООД за възстановяване на платена държавна такса по чл. 30, ал. 6 от Закона за хазарта в размер на 25 000 лв.

Жалбоподателят поддържа, че решението е незаконосъобразно. Поддържа, че се касае за недължимо платена такса по чл. 30, ал. 6 ЗХ, тъй като дружеството организира хазартни игри, които се облагат с алтернативен данък по ЗКПО, поради което и по аргумент от чл. 30, ал. 7 ЗХ подлежи на облагане само с такса по чл. 30, ал. 1 ЗХ. Иска се отмяна на решението в обжалваната част.

Ответникът – заместник изпълнителен директор на Националната агенция за приходите, чрез своя пълномощник поддържа, че жалбата е неоснователна.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира следното:

Жалбоподателят „ПМС“ ООД е подал искане с вх. № 24-28-1385/20.06.2022г. до изпълнителния директор на НАП, да му бъде възстановена сумата от 25 000 лв., представляваща заплатена такса по чл. 30, ал. 6 ЗХ, както и сумата от 2000 лева – такса по чл.1, ал.2 от ТТЗХ. В искането е посочено, че тази такса се явява недължимо платена, тъй като съобразно чл. 30, ал. 6 ЗХ и § 86, ал. 1 ДР на ЗХ дружеството дължи

единствено таксата по чл. 30, ал. 1 ЗХ. По това искане е постановено оспореното в настоящото производство решение, с което е отказано възстановяване на преведена по сметка на НАП държавна такса по чл. 30, ал. 6 ЗХ в размер на 25 000 лв. В мотивите на решението е посочено, че за продължаване срока на издаден лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати се дължат в условията на кумулативност две такси – държавна такса по чл. 30, ал. 1 ЗХ във вр. с чл. 3, ал. 1, т. 4, б. „а“ ТТЗХ – 7 500 лв. и държавна такса по чл. 30, ал. 6 ЗХ – 25 000 лв. Посочено е, че таксата по чл. 30, ал. 6 ЗХ не визира идентична насрещна административна услуга, съпоставимо с таксата по чл. 30, ал. 1 ЗХ. Двете такси са различни по същество и едната не изключва другата. Разпоредбите не следва да се прилагат алтернативно, а кумулативно. Таксата за издаване и поддържане на лиценз е с различно предназначение и същата не дублира таксата за издаване на лиценз. Държавната такса по ал. 6 не е част от изискванията за издаване на лиценз, таксата е условие за получаване и последващо ползване на такъв. Таксите се дължат на различни основания, изрично регламентирани в Закона за хазарта и Тарифата за таксите, които се събират по Закона за хазарта, така както са различни и критериите за тяхното законодателно дефиниране. Изпълнителният директор на НАП действа в условията на обвързана компетентност и е длъжен да събере от искателя всички държавни такси, предвидени в действащото законодателство, преди да пристъпи към издаване на удостоверение за издаден лиценз и фактическото му предоставяне на искателя. В случая § 86, ал. 1 ДР на ЗХ е неприложим, тъй като таксата по чл. 30, ал. 6 ЗХ не е изискване за издаване на лиценз, а условие за получаване на такъв.

Не е спорно по делото, а и от приложеното платежно нареждане е видно, че на 05.05.2022г. жалбоподателят „ПМС“ ООД е превел по сметка на НАП сумата 25 000 лв., представляваща такса по чл. 30, ал. 6 ЗХ, което обстоятелство не се оспорва от ответника.

Приложени са и декларации по чл. 246 ЗКПО, подадени от „ПМС“ ООД, както и платежни нареждания за платен данък по чл. 245 ЗКПО.

Видно от Решение по реда на чл. 36, ал. 1 от Закона за хазарта № 000030-4254/03.05.2022г., издадено от заместник изпълнителния директор на НАП, на „ПМС“ ООД е продължен срокът на издаден лиценз с 5 години за организиране на хазартни игри с игрални автомати за игрална зала с адрес: [населено място], [улица]. При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок.

Разгледана по същество е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма на акта – решението съдържа мотиви и съответстваща на тях разпоредителна част. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

По приложението на материалния, закон съдът съобрази следното:

Жалбоподателят е титуляр на лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати, чийто срок е продължен с 5 години, видно от решение № 000030-4254/03.05.2022г., издадено от заместник изпълнителния директор на НАП.

Съгласно чл. 5, ал. 4, т. 1 ЗКПО дейността от организиране на посочените в този закон хазартни игри се облага с алтернативен на корпоративния данък.

Според чл. 218, ал. 1 ЗКПО данъчно задължените лица, посочени в тази част, вместо с корпоративен данък се облагат с алтернативен данък за дейностите, посочени в тази част (Част пета „Алтернативни данъци“).

Според чл. 242, ал. 1 ЗКПО (Раздел V „Данък върху хазартната дейност от игри с игрални автомати и игри в игрално казино“, Глава тридесет и втора „Данък върху хазартната дейност“, Част пета „Алтернативни данъци“ ЗКПО) хазартната дейност от игри с игрални автомати и игри в игрално казино се облага с данък върху хазартната дейност, който е окончателен.

В случая не е спорно, че жалбоподателят е данъчно задължено лице по чл. 242, ал. 1 ЗКПО, което се потвърждава и от приложените по делото данъчни декларации и платежни нареждания за платен данък по реда на чл. 246 ЗКПО. Спорът се свежда до това дали жалбоподателят дължи таксата по чл. 30, ал. 6 ЗХ, след като заплаща алтернативен данък по ЗКПО.

Със ЗИД на ЗХ (ДВ, бр. 69/2020г.) в чл. 30 от същия закон е създадена нова ал. 6, с която е въведена еднократна държавна такса за издаване и поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок на лиценза 5 години. Наред с това, продължава да е действаща и с непроменено съдържание разпоредбата на чл. 30, ал. 7 ЗХ (предишна ал. 5 - ДВ, бр. 69 от 2020 г.), според която за хазартните игри, които се облагат с алтернативен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане, се събират само таксите по ал. 1. Както се посочи, дружеството е титуляр на лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала, поради което дейността му се облага по реда на чл. 242, ал. 1 ЗКПО - с алтернативен данък върху хазартна дейност с игрални автомати, който е окончателен. В този случай се дължи само таксата по чл. 30, ал. 1, по аргумент от чл. 30, ал. 7 ЗХ. Разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от ЗХ, която също е с непроменено съдържание, предвижда, че за разглеждане на документи по подадени искания за издаване на лицензи или за извършване на промени по издадени лицензи, за издаване на лицензи по този закон, с изключение на лицензи за онлайн залагания, за издаване на удостоверения с вписани промени по издадени лицензи, както и за извършване на други административни услуги, се събират държавни такси по тарифа, приета от Министерския съвет по предложение на министъра на финансите (ТТЗХ).

По изложените съображения не може да се приеме, че със ЗИД на ЗХ (ДВ, бр. 69/2020г.) е въведена промяна в режима на таксуване, при което заявителят следва да бъде таксуван с две различни държавни такси. Както се посочи, дружеството притежава лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала. Облагането на тази дейност е уредено в Раздел V на Глава тридесет и втора ЗКПО „Данък върху хазартната дейност“. Съгласно чл. 242, ал. 1 ЗКПО хазартната дейност от игри с игрални автомати, за каквато дейност е издаден лиценз в случая, се облага с данък върху хазартната дейност, който е окончателен. След като дейността на дружеството, за която има продължен срок на лиценз съгласно решение № 000030-4254/03.05.2022г., се облага с алтернативен данък, изричната уредба на чл. 30, ал. 7 ЗХ не допуска противоречиво тълкуване, като посочва, че за този вид хазартни игри се събират само таксите по ал. 1. Това обоснова недължимост на таксата по чл. 30, ал. 6 ЗХ в разглеждания случай.

Като е оставил без уважение искането за възстановяване на платена държавна такса по чл. 30, ал. 6 ЗХ, административният орган е постановил материално незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено и преписката върната за

ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора основателно е искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски, представляващи внесена държавна такса в размер на 50 лв. и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 2000 лв. Разноските са надлежно доказани и своевременно поискани.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 000030-6007/29.06.2022г. на заместник-изпълнителния директор на НАП, в частта, с която е оставено без уважение искане с вх. № 24-28-1385/20.06.2022г. на „ПМС“ ООД за възстановяване на платена държавна такса по чл. 30, ал. 6 от Закона за хазарта в размер на 25 000 лв.

ВРЪЩА преписката на изпълнителния директор на Национална агенция за приходите, за ново произнасяне по искане с вх. № 24-28-1385/20.06.2022г. по описа на ЦУ на НАП, в частта за таксата по 30, ал. 6 от Закона за хазарта, подадено от „ПМС“ ООД, съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение, в 7-дневен срок от влизане в сила на решението.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „ПМС“ ООД с ЕИК[ЕИК] сумата от 2050 лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: